

ROZEZNAWCA (1) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roze-); *pierwsze a pochylone, końcowe jasne.*

sg [*N* rozeznâwca.] ◊ *I* rozeznâwcą. ◊ [*pl* Arozeznâwce.]

Sł stp brak, Cn s.v. probierz; rozsądnik; Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Rozjemca, arbiter, sędzia polubowny; arbiter Vulg, Cn; iudex PolAnt, Cn: [rozeznawcá/ Arbiter. Volck Xxx4.]

[*Szereg: »sędzia i rozeznawca«: A ty Ełdrá podług mądrości Bożej połtanow Sędzie y rozeznawce [iudices et arbitros] po wfiyfthkiey Syriey y Feniciey Leop 3.Esdr 8/26 (Linde).]*

Przen: [Grzegorz z Nyssy odrzucił] y fwoy y tych z ktorými wiodł przą/ zwyczaj: áby fámo Boſkie piímó z duchá ś. podáne/ było rozeznawcą ktorýby przą rozwadzał CzechEp 134.

[*rozeznawca czego: Bo żywe ieft Źłowo Boże/ y Źkuteczne/ [...] y rozeznawcá [discretor] ieft myŹli y vmyŹłow Źercá. BibRadz Hebr 4/12.*]

a. [*O Bogu: Lecź będzie Iehowá rozeznawcá/ y rozŹadzi miedzy mną/ y miedzy tobą BudBib 1.Reg 24/16 (Linde).]*

Synonimy cf ROZEZNAWACZ.

Cf ROZEZNAWACZ

AN